

Stowarzyszenie Artystyczne
"Muzyka Centrum"
Akademia Muzyczna w Krakowie
Bunkier Sztuki

Gala w ramach Festiwalu Bogusława
Schaeffera

Patronat Honorowy
Prezydent Miasta Krakowa
Jacek Majchrowski

Festiwal Audio Art'09

Bogusław Schaeffer

80 - Preludium do Nieskończoności

reżyseria

Maciej Sobociński

aktorzy

Marek Frąckowiak

Waldemar Obłozą

Agnieszka Wielgosz

muzycy

Valentina Penino

Błażej Wójcik

Sławomir Zubrzycki

tancerz

Witold Jurewicz

piątek, 20 listopada, 2009
godz. 18.00
Florianka

*Festiwal Audio Art zrealizowany jest ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
przy udziale finansowym Gminy Miejskiej Kraków*

Założeniem spotkania w ramach Gali jest zmaganie się z jej wykreowaniem; zbudowaniem od początku do końca atmosfery wyjątkowego święta, podczas którego każdy z Artystów chce zaistnieć najlepiej. Każdy z nich przygotował na ten szczególny wieczór swoją autorską formę prezentacji - swój wykład, utwór muzyczny, wiersz, poemat ; nikt jednak nie wie, co przygotowali pozostali. Determinacja do prezentacji swojego prezentu rodzi napięcia i konflikty wśród wykonawców Gali, na które dodatkowo nakładają się personalne animozje i nieprzewidziane zachowania. To z tych zderzeń; aktorsko-cielesno-słowno-muzycznych wykreowuje się improwizowana Forma Gali, której puentą są Narodziny Schaefferowskiego Chóru, będącego ucieleśnieniem jego Idei Sztuki; symbiozą w dekonstrukcji- tego, co jest muzyką / ciałem / słowem / grą / dźwiękiem / gestem. Aktorzy są przygotowani do występu znając tylko swoje zadania oraz konstrukcję budowanej przez siebie postaci. W intrreakcje z pozostałymi bohaterami wchodzi "tu i teraz" trzymając się założonych wcześniej tematów i emocjonalnych zderzeń. Wszystko ich zaskakuje we wzajemnym kontakcie; odkrywają swoją fizyczność / badają swoje potencjały wchodząc w konflikty lub współpracując. Są pochłonięci nieustannym Aktem Twórczym / improwizacja zakłada jednego Utajnionego Lidera, który czuwa nad jej przebiegiem / zapominając się w uniesieniu, które zdaje się nie mieć końca. Działania i sprzężenia mają charakter nieustannie powracających, zmieniających formę, ulepszanych, popychanych w nieskończoność, do przodu, po to, by za chwilę po którymś ludzkim zderzeniu powrócić do punktu wyjścia lub zostać zerwanym przez ostetantycyjne wyjście.